

7. szám,

1913. február 16.

Éjnyele bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Magyarországi és Külföldi

Budapest,

IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre K 2.40

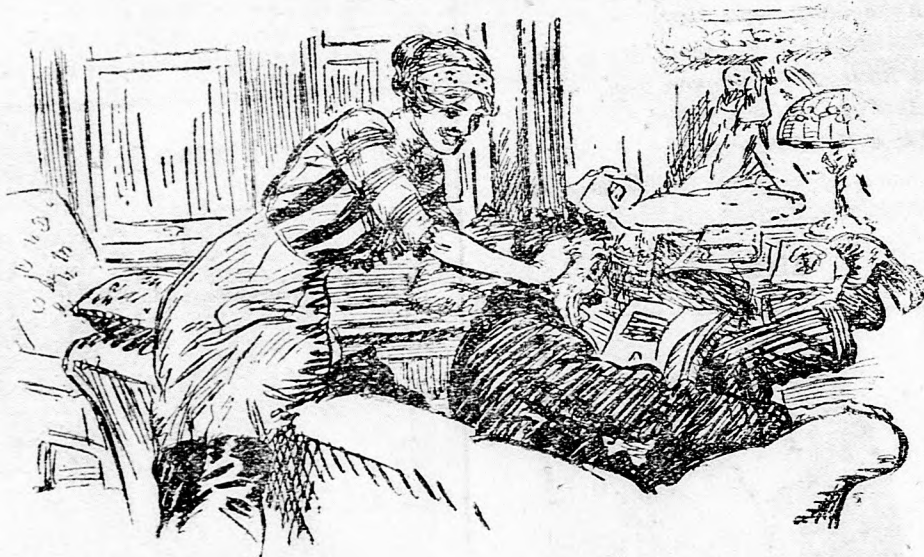
Fél évre " 1.20

Negyed évre " 0.60

Előfizések felvételéhez a Hirdetvénytudósok
Budapest,

IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

Mézeshetek.



— Hogy mersz újságból olvasni, amikor itt van az én szemem?!

Pesti versek.

Nagyot mulattam az éjjel,
Jaj, de szép volt, Istenem
Senki el nem hitte volna,
Hogy egy vasam sincs nekem!
Potyajegygyel a markomba,
Beültem az Orfeumba,
Milyen élet, eleven,
Soha el nem feledem!

Egy szép operettet látlam,
„Orosz idill” a címe,
Ez oszt zene az embernek,
Majd kiugrik a szíve.
Ha mindennap jegyre jutna;
Még a nyálam is kifutna,
Úgy hallgatnám reggelig,
Míg a szívem megtelik!

Hogy vége volt a darabnak,
Hát a szerzőt kerestem,
S mert, hogy költő vagyok én is,
Kollégának neveztem!
Szintén zenész, mondtam neki,
A hangszerem nagyon régi, —
Ahol a pech megterem,
Ott a flótát kezelem!

Gergely Rezső.

Elszólás.



— Nagyon jó ez a szivar, amit adott...
— Tyűh, úgy látszik elvételtem...

Kosár.



— Hiszen tudja, Mimi, hogy szeretem.
— Tudom, mert maga vallásos ember.
— Hogyan értem?
— A biblia mondja, szeressétek azokat, akik titeket ki nem állhatnak.

Biztos jel.



— Azt hiszem, az én fiamból is festő lesz.
— Mutat tehetséget?
— Hogyne! Minden falat telepíngál!

Találós kérdések.



— Melyik az a hely, ahol a játék nagyban folyik s ahol sok ember megadja az árát szenvedélyének?

— Hát Monte-Carló.

— Dehogy. A — *lőversenytér.*

*

— Van-e olyan hordó, amelyben egyszerre bor is, sör is, pálinka is van?

— Nines.

— De igen is van. Ilyen például a — *levélhordó.*

*

— Mi a különbség a mameluk képviselő és medve között?

— Az egyik két, a másik pedig négy lábon jár.

— Dehogy. A *mamelukképviselő a miniszter, a medve pedig a saját talpát nyalja.*

*

— A férjek rendszerint szeretik, de azért olykor el is verik. Mi ez?

— Hát a feleség.

— Dehogy. A — *hozomány.*

*

— Az urak, ha összejönnek, egymás előtt megemelik. Mi ez?

— Hát a kalap.

— Dehogy. A — *kártya.*

*

— Mindenki örömmel fölveszi. Mi ez?

— Hát a talált pénz?

— Dehogy. A — *fizetés.*

*

— Rendszerint ketten játszszaák s az egyik fél vesztes. Mi ez?

— Hát a tartli.

— Dehogy. A — *kázasság.*

Irigykedés.



— Mi baj?

— Margit férje meghalt.

— Hát rokonod volt?

— Nem, de mégis boszantó, hogy mindenkinek az élete változatosabb, mint az enyém.

Esőten.



— Be jó, hogy alul nincs esernyő!

Igaza van.

Miért akarják azt — mondja Tisza, — hogy ő a választói jog kérdésében kezet fogjon a munkásokkal, mikor ő vele még a — mágnások sem fognak kezet.

Abrándok.



— Amikor egy jó szivart szivok, nagyszerű terveim támadnak.
— Persze — füstbe mennek!

Kárpótlás.



— Igaz, hogy elgázoltam a kutyáját, de kárpótlom szívesen . . .

— Kell is maga nekem! Maga félig sem olyan szép, mint amilyen az én Puffikám volt!

Mi lesz szegényből?

— Mi lesz a szegény Berchtold gróf külügyminiszterből, ha igazán megbukik?
— Leküldik őt Tisza István utódjának, mert — kitűnő balkezesnek bizonyult.

A rendkívüli követ.

Bécsből Hohenlohe herceget küldték Pétervárra rendkívüli követ gyanánt és ott rendkívül szívesen fogadták. Kár volt nem Berchtoldot küldeni. Őt még jobban ünnepelték volna az orosz érdekek érdekében elküvetelt — baklövése miatt.

A börze előtt.

Schwarz: Hallom, hogy valaki csődbe jutott.

Weisz (flegmával): mi khüzöm hozzá.

Schwarz: De úgy hallom, hogy te jutottál csődbe.

Weisz (még nagyobb flegmával): Mi khüzöd hozzá?!

Miért lett újra háború?

Ott volt elhízáva a dolog, hogy a nagyhatalmak mindenáron a békét akarták. Csak akarták volna mindenáron a háborút, most már béke lenne.

Vacsora.



— Drágám, olyan hideg vagy...
— No, ha te csak hideg felvágottat rendelsz...

Az albánok és szerbek.

Az albánok már általánosan kezdenek jölkélni a hódító szerbek ellen. Így még utóbb csakugyan elérí Szerbia, amire anynyira törekedett: sikerül neki — vízbe júttnia.

Szemrehányás.

Baka: Allj fel a mérlegre Boris majd beleőobok 6 fillért.

Boris: Halleló-e te János, ha már egyszer megretáitatsz az Andrassy-non, ne smuolgoskodjál... dobj be legalább egy hatost.

Egy kis felreértés.

A vakáció után siet a kis deák hazafelé. Zsebében a bizonyítvány. Boldogan szól oda a vasuti pénztárhoz?

— Kérek egy jegyet Törökbeesére.
— Hányadik osztály? kérdi a pénztáros.

A diák büszkén felel:

— A jövő évre már ötödik!

Diszkrét dolog.



— Mit esináljak Hajóssal? Azt mondta hogy számár vagyok!
— Kérd meg, hogy ne adja tovább.

Majd nem lesz!



— Ott megy a fiatal Apátváry báró. Azt mondják, hogy a feleségének sok pénze van.

— Hja, még csak nemrég vette el.

Egy hajóban.

Kiderült, hogy Tissa István és Sándor Pál tulajdonkép egy hajóban eveznek. Tissa meg akarja menteni az országot és Sándor szintén meg akarja menteni az országot — ő tőle!

Kávéházban.



- Mit játszik egy bakfis a zongorán?
- Bach-szonátát!
- Nagyon jau! És egy szegény bócher?
- Az — nebach-szonátát!
- Szintén jau! No és egy börziáner mit játszik!
- Károgd ki, mit?
- *Rebach* szonátát!
- Kergülj meg!

— No, most én kérdezem! Ha ez a három ember meghül, mit játszik mind egyszerre?

- Ne a koronád és ku...
- No, mert ilyen szépen kéred, megmondom!
- Mind *sze náthát* játszik!
- Fürödj meg.

— Milyen papírra nyomják a te eljegyzési híredet?

- Merített papírra!
- Rettentően jó! És ha egy versenylő eljegyz magát azt milyen papírra nyomják?

- Nyomd ki, milyenre?
- Hát *nyerített* papírra!
- Rugjon a vőlegény a gyomrodba!

Jó barátó.

- A vőlegényem nagy optimista...
- Mindjárt gondoltam, hogy téged eljegyezt...

Nagyszerű volt.



- Hogy mulattál a színházban?
- Nagyszerűen. Csupa olyan dolog volt a darabban, amit nem szabad megérteni.

Baccarat.

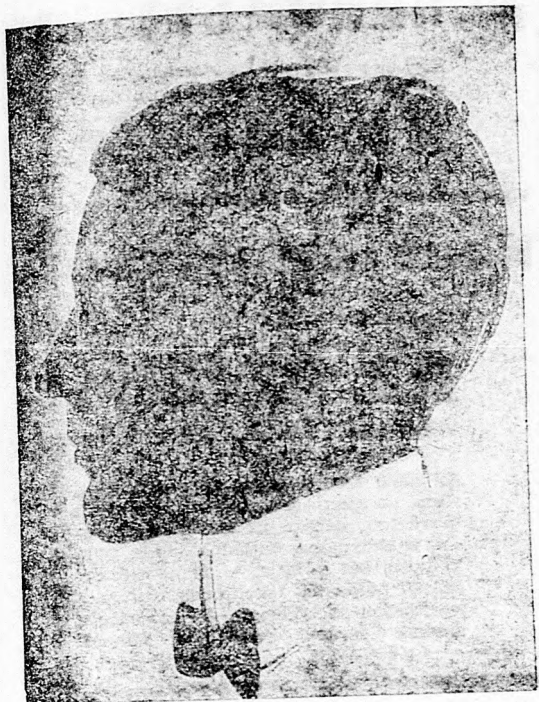


- Hát mindent elvesztettél? Én legalább ezt az ötkoronás mentettem meg.
- Szerencsés kópé!
- Csakhogy hamis.

Mitől fél.

- Miért nem vész sorsjegyet?
- Óh, persze, hogy azán, ha nyerek, azt mondják: Bolondé a szerencse?!

Röntgen-sugarak.



— Ha önnek, ember, az agyába lehetne világítani...

Iskolában.

Tanító: No mond meg Pista ki volt Kolumbusz?

Pista: Kolumbus volt a... a tojások feltalálója.

Modern leány.

— Ugy-e édes Eélám, szakácsnőt fogunk tartani?

— Kérlek drágám, mi nem rendezkedhetünk be ilyen előkelően.

— Ugyan, ugyan hát az előkelőség, ha az ember valami ehét akar ebédelni?

Ajánkozás.

— Uram, ön fixirozott! Kérem a névjegyet.

— Tessék, tessék! Rajta van a címerem... Legyen szerencsém az üzletben... Kitérdő fehérneműk... Részletfizetésre is...

Politikai sziporkák.

Ennél a Sándor Pálnál naivabb embert el sem lehet képzelni. Arra szólítja föl Tisza Istvánt, hogy kimélje meg az országot távozása által a romlástól. De hisz Tiszának éppen az a rögeszméje, hogy csak ő mentheti meg az országot. Am, hogy ezt tehesse, előbb romlásba kell vennie. Mert hát régi dolog, hogy van rendszer az örültségben is.

*

Érthető, hogy a tanítók egyre azt hajtják, hogy majd megtanítják őket azt a gróf Zichy Jánost.

*

Lukács László kijelentette, hogy a helyzet legutóbbi nyilatkozatai óta mit sem változott. Szóval a kormány változatlanul — rosszul áll.

*

Nem tudjuk, szándékosság volt-e benne, vagy sem, de tény, hogy Sándor Pálnak Tisza Istvánhoz intézett mementója éppen hamvazó szerda reggelén jelent meg.

*

Abbáziából jött a Sándor Pál nyílt levele Tiszához, mégis úgy hatott rá, mint valami — hideg zuhany.

Betűrejtvény.

Megfejtési határidő: február 21.

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk ki

— Fekete Andrásról. —

Aspirin 1839.

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

„Más kárán tanul az okos.“

Helyesen megfejtették 7236-an. Az egyik jutalmat nyerte: Stezák István, Németsújvár, a másikat Hantos Etel, Katoosa.

Felelős szerkesztő: Szentirmay Géza.

Nyomatott Wodianer F. és Fial körforgógépcin.
Budapest, IV., Sarkantus-utca 3. szám.

„BUDAPEST”

a legjobb és legelterjedtebb ellenzéki napilap, amely a mai komoly időkben igaz szószólója a megmozduló ország követeléseinek. Cikkeit:

Kossuth Ferenczel, Apponyi Albert gróffal és Károlyi Mihály gróffal

az élükön a legkiválóbb függetlenségi politikusok írják, értekezései a legjobbak és a napi eseményeket rendszeresen hű fényképfelvételekkel illusztrálja.

Mutatványszámot szívesen küld a „Budapest” kiadóhivatala Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szán.

ÉLETBE

Nép az új polgári perrendtartás a kereskedő az iparos a gazdálkodó a magános

Általában minden ember kell, hogy ismerje ezen új törvény fontos rendelkezéseit és intézkedéseit, mert a mindennapi életben gyakran szükség van rá.

Ne késsen tehát
és rendelje meg azonnal!

AZ ÚJ POLGÁRI PERRENDTARTÁST

szakszerű magyarázatokkal, jegyzetekkel és tárgymutatóval látta:

Dr. Török Sándor fővárosi ügyvéd.

Ara csinos
kötésművészetben **4** korona.

Az ország előzetes befordítása ellenében bérmentve küldi:

WODIANER F. és FIAI
kiadóhivatala,

BUDAPEST, IV., SARKANTYUS-UTCA 3.

VILÁGKÖNYVTÁR

Egy-egy 300—400 oldalas kötet ára
halkötve postai szállítással együtt

2 K 45 fillér.

Most jelent meg

Oppenheimer:

AZ ÁLLAM

Fordította: Sebastyén Ede.

Az állam szociológiáját adja ez a könyv. Nem közjogi elméletek dolibábjait ültetözteti, hanem az állam keletkezését, a történelmi fejlődés során való kialakulását kutatja. — Tömördek érdekes példa és szellemes stílusa a legkitünőbb és legnépszerűbb szociológiai munkák sorába emelik a könyvet.

Előzőleg megjelentek:

Bölsche: Az élet fejlődéstörténete, 1 kötet.
Dumas: Napoleon élete, 1 kötet.
France: A fehér kövön, 1 kötet.
Kropotkin: Egy orosz forradalmár emlékiratai, 2 kötet.
Maeterlinck: A szegények kincse, 1 kötet.
Ostwald: Felfalálók, felfedezők, nagyemberek, 1 kötet.
Steindberg: Történelmi miniatűrök, 1 kötet.

MAETERLINCK:

A SZEGÉNYEK KINCSE

Ez a finom mély és szellemes munka a lélek kincseiről szól mindazokhoz, akikkel megbántott az élet.

Körülbelül 300 oldalra terjed, gyönyörű angol vászonkötésben, utánvétellel 2 korona 45 fillérért lapunk kiadóhivatala szállítja.